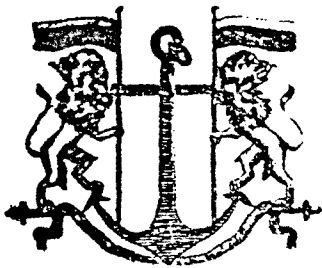

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ ВЪ МѢСЕЦА
Обикновенно на 10, 20 и 30 числа.

Цѣна на вѣстника за година е
2 лева.

Отдѣленъ брой 5 ст.

Писма, статии пари и всичко що е за вѣстника се праща до Градско-Общинското Управление въ Варна

За обявления се плаща за дума:

На първа страница 3 стот
„ втора страница 2 „
„ трета и четвърта страници . 1 „

Д-ръ СТ. Т. ПОШОВЪ

Специалистъ по Акушерството и Гинекологията, награденъ съ Монтпеленската Университетска прѣмия „Bouisson“.

Слѣдъ 6¹/₂ годишна практика—3 год. въ гр. Свищовъ и 3¹/₂ год. при Руссенската I-во класна Държавна болница — и, напоследъкъ, слѣдъ двѣ (2) годишно на ново специализиране въ Парижъ и Виена, се установява въ гр. Варна, въ домотъ на г-нъ Велико Христовъ, улица Прѣславска № 16, и приема болни отъ 1—4 часа слѣдъ обѣдъ.

Изводъ отъ рѣшенията на Варнен. Градско-Общински Съвѣтъ взети въ засѣданията му прѣзъ мѣсець Май 1902 година.

101. За опрѣдѣляване мѣсто, за построяване на *желязарски и градинарски дюмени* въ IV уч. назначава се комисия, състояща отъ г-нъ помощникъ кмета В. Загоровъ, г. г. членове: Д-ръ Басановичъ, П. Ив. Бакърджиевъ и г-да общинскитѣ: началникъ инженеръ и архитектъ, която на 15 Май по часа 10 сутринта да опрѣдѣли нужнитѣ *мѣста* и съставения протоколъ да прѣдстави на съвѣтъ въ най близкото му засѣдание, заедно съ нужната скица.

108. Молбата на Варненскій жителъ *Ст. Х. Пийчевъ*, съ която иска да се издаде на негово име друга платѣжна заповѣдъ вмѣсто първата подъ № 839/99 г. издадена на Ив. Байновъ на сума 6391 лева 27 ст. заедно съ законнитѣ лихви 10% отъ 8 Октомврий 1899 год. до исплащанieto ѝ, да се испрати на г-на общинскій юристъ-консултъ, който да даде мнението си по съдържанieto ѝ.

109. Удобрява прѣдложената на 10 того, отъ Варненскій жителъ Никола Станковъ цѣна за доставката на около 350 *парчета здрави каменни стѣбове*, безъ дамари, за осови точки, отъ Саргьолската или други удобрени карнери, въ размѣръ най малко 22 с. м. X 22 с. м. X 50 с. м., по 2 лева 50 ст. на едно парче, като го задѣлжава да прѣдстави прѣдварително мостри отъ въпроснитѣ камъни, за удобрѣние отъ техническото отдѣление при общинското управление.

Н. Г. Станковъ ще извърши доставката по части на 4 пкти, или изведнажъ всичкия материалъ, въ продължение на три седмици отъ съобщението му, за утвърдението на търга, съгласно тържния листъ.

110. Да се отпусне отъ общинската каса по 80 лева *възнаграждение* на г. г. Варненскитѣ инженери *Захариевъ и Бръчковъ*, за показанитѣ отъ тѣхъ измѣнения и допълнения въ работитѣ на новостроящия се *крайградски каналъ*, изложени въ рапорта имъ подъ вх. № 2505 отъ 19 Мартъ т. год.

111. Удобрява се произвѣденъ на 4 Май търгъ за

отдаване на прѣдприемачъ доставката, включително прѣвоза и нарѣжданieto на фигури на около 50 кубич. м. *ломенъ камъкъ*, за направата разваления *водопроводъ* на „Ташлъ-тепе“ и го възлага върху последний малонаддвачъ Георги Колимовъ, който най много малонаддаде, по 3 лева 75 ст. на кубически метръ и който се задѣлжава въ 8 дни отъ утвърдението на търга да достави всякъя ломенъ камъкъ.

112. Удобрява се прѣдложената цѣна отъ Варненскій жителъ *Георги Колимовъ* по 20 ст. за прѣнасянето на всеки *пегоненъ метръ бурдурни камъни*, отъ двора на дѣвическата гимназия, до двора на общ. управление.

Прѣнасянето на въпроснитѣ камъни Г. Колимовъ да извърши въ 10 дни отъ съобщението му за утвърдението на търга, слѣдъ който срокъ ще му се заплати и припадающата се сума за прѣнасянето.

113. Разрѣшава се да се отпуснатъ отъ общинската каса 40 лева *възнаграждение* на учителя Христо Казанджиевъ, за положенia отъ него трудъ и указание по изработването на албума поднесенъ въ подарѣкъ миналата 1901 год. на Негово Царско Височество Рускій Великій Князь Александръ Михайловичъ, по случай идването му въ гр. Варна.

114. Неудобрява произвѣдения търгъ на 3 и 4 того, за направата на канала на улица „Сандова“, отъ улица „Фердивандъ“ до морето, за това да се обяви новъ търгъ и обнародва въ Държавенъ Вѣстникъ и други по видни вѣстници.

Суммата по прѣдприятieto да се исплати веднага слѣдъ свършването на работата, която сума да не надминава повече отъ 4000 лева и която да се вземе отъ дохода на кръвнината за мѣсецитѣ: Юний и Юлий т. г.

115. Прочете се писмото на *Жанъ Нузаре*, отъ гр. Парижъ, съ дата 20 Октомврий 1901 год. отправено до кмета на гр. Варна (вх № 14140/901 год.), съ когото казанъ *Жанъ Нузаре* на основание чл. 19 отъ контракта за 4 *милионний заемъ*, отъ 16 Януарий 1901 год., иска отъ Варненската градска община да му се исплати като неустойка (100,000) сто хиляди лева златни по сжщий контрактъ. Прочете се тѣй сжщо и писмото на Георги Пасаревъ, Варненскій адвокатъ, отъ 13 Августъ 1901 г., който като прѣдставителъ на *Луи Шапелъ и Ж. Нузаре* контрагенти съ общината по 4 милионния заемъ, иска да му заплати общината сжщата неустойка отъ 100,000 лева златни.

По тоя поводъ съвѣта слуша заключението на общинскій юристъ-консултъ Д-ръ Стояновъ по въпроса, който е прѣдметъ на казанитѣ заявления, както и единъ подробенъ рапортъ върху прѣписката по 4 милионния заемъ на Варнен. градска община, начивая отъ 1890 г.

За разрѣшението на тоя въпросъ, съвѣта като взе актъ отъ заключението на общинскій юристъ-консултъ, който е на мнение, заявленieto на Ж. Нузаре да се остави безъ послѣдствие, а това на Георги Пасаревъ безъ разглеждане и въобще да се счита като незадѣл-

жителенъ за Варненската градска община контракта за 4 милионния заемъ, подписанъ въ Парижъ на 20 Януарий 1901 год., новъ стилъ, мѣжду Луи Шапель, Жанъ Нузаре и Варненскии градскии Кметъ Коста Ранковъ, взе въ съображение свѣдующитѣ обстоятелства:

1) Въ кассата на общинското бирничество се съхранява единъ контрактъ на френски текстъ, съставенъ въ гр. Парижъ на 20 Януарий 1901 год. и подписанъ отъ горѣказанитѣ лица, съдържанieto на който въ краткъ е слѣдующето: Луи Шапель и Ж. Нузаре, дѣйствующи отъ свое име се задължаватъ да доставятъ сами или чрезъ трето лице на Варненската градска община единъ заемъ отъ номинални четири милиона лева златни, прѣдначенъ специално за расходитѣ по известни общински прѣдприятия и постройки, изброени въ контракта като: нивелация, канализация и пр. Емисията на заема е 83⁰/₀, а лихвата 6⁰/₀. Срокъ за исплащанне (*ramboursement*) 32 години, съ периодически плащания на лихви и амортизация въ края на всѣки 6 мѣсеца, начинал отъ денятъ на реализирането на заемътъ (чл. I, VI и VIII). Всички движими и недвижими имоти настоящи и бѣдаши, всички редовни и извънредни приходи на Варненската градска община и специално прихода отъ октроата, който се привежда за исплащанне на казанитѣ банкери и прихода отъ продажбата на общински мѣста, се даватъ безусловно като гаранция на заема.

Дава се право на Луи Шапель и Ж. Нузаре да распродаютъ за смѣтка на общината всичкитѣ общински мѣста зъ и вънъ отъ чертата на градътъ, по минимални цѣни, опрѣдѣлен веднажъ за винаги, съ съгласieto на общинското управление, но съ условие, че всички реализирани печалби надъ минималнитѣ цѣни, оставатъ за смѣтка и исклучителна полза на казанитѣ банкери (чл. XI). Сжитѣ иматъ право да контролиратъ прихода-расхода на общината, за която цѣль тѣ назначаватъ единъ свой прѣдставител - контролоръ при бирничеството на общината, плащанъ отъ срѣдствата на общината (чл. 17).

Срѣшу номинални 4 милиона лева златни, за които се задължава общината, тя получава дѣйствителни само 3,320,000 лева златни, а ще плати въ продължение на 32 години за лихви само 3,958,125 лева златни, плюсъ капитала 4 милиона, или всичко 7,958,125 лева златни (чл. 6 и 8). Договора се счита неокончателенъ до 31 Юлий 1901 год., до която дага най късно, Л. Шапель и Нузаре, ако искатъ да подържатъ договора и да се ползватъ отъ него, сж длъжни изрично и формално да искажатъ волята си прѣдъ общинското управление, а въ противенъ случай минн ли се той срокъ, безъ тѣ да сж упражнили правото си, контракта се счита недѣйствителенъ и незадължителенъ за странитѣ (чл. II ал. 2), а въ случай че тѣ въ казаний срокъ упражнятъ правото си и приематъ договора, то суммата по заема става взискуема за Варненската градска община, или съ други думи заемътъ се реализира по начинътъ и редътъ прѣдвиденъ въ чл. 3. Въ свързка съ тая клауза, за реализирането на заема стое чл. 19, който гласи, че страната, която наруши контракта длъжна е да плати на другата 100,000 лева златни неустойка, но подъ условие, че неустойката е задължителна само въ случай че заема се реализира. За основа на контракта се цитиратъ въ сжщия Княжески указъ, отъ 24 Юлий и 20 Септември 1896 г. и рѣшението на Варненскии градско-общинскии съвѣтъ отъ 8 Януарий 1900 год.; тѣи сжщо тамъ се казва (чл. 20) че контракта подлѣжи на удобрене отъ компетентнитѣ власти въ княжеството.

2) Отъ формална страна поглѣднато на тоя контрактъ, той се явява като нередовно сключенъ, понеже не се вижда да е изпълнено прѣдписането на чл. 60 п. 5 отъ закона за градскитѣ общини, специално по поводъ и прѣди сключването на тоя контрактъ за 4 милиона лева заемъ. Истинна контракта, както е казано въ него, се основава на княжескии укази № № 174

и 254 отъ 24 Юлий и 20 Септември 1896 г., съ които се разрѣшава на Варненската градска община да сключи 4 милионенъ заемъ, отъ гдѣто намѣри за най износно; но известно е че заема, който е билъ сключенъ на основание на тия укази и рѣшението № 308 отъ 30 Августъ 1895 год. на градско общинскии съвѣтъ, не се е реализиралъ и контракта сключенъ и подписанъ за тая цѣль прѣзъ 1897 год. вслѣдствие растурянието на банковия синдикатъ е падналъ отъ само себе си или е унищоженъ, както гласи рѣшението № 164/98 г. на градско-общинскии съвѣтъ. Отъ това се разбира, че когато прѣзъ 1899 г. новиятъ градско общинскии съвѣтъ е рѣшилъ съ рѣшенне № 307, отъ 2-й Декември сжщата година да поднови прѣговоритѣ за 4 милионния заемъ и да се сключи такъвъ—това е станало при други и нови обстоятелства и понеже казаното рѣшение се отнася за сключване заемъ, то за да има ефикасность (сила), трѣвало е да бѣде съгласно цитирания по горѣ чл. 60 п. 5, утвѣрденъ съ княжески указъ, прѣди да бѣде туренно въ дѣйствие — нѣщо коего не е извършено; сжщото трѣва да се каже и относително рѣшението № 31 отъ 8 Януарий 1900 год., което се упомѣнува въ контракта и което не е нищо друго освенъ едно видоизмѣнение на по първото № 307 отъ 2 Декември 1899 год., понеже и това рѣшение не е прѣдварително утвѣрденъ съ Княжески указъ. Отъ това слѣдва да се заключи, че кмета Коста Ранковъ, който отъ името и за смѣтка на общината е подписалъ прѣдметния контрактъ, не е ималъ формално пълномощно да дѣйствува отъ нейно име и да я задължава въ случай.

3) Истинна дѣйствующия прѣзъ 1900 год. градско общинскии съвѣтъ, съ рѣшенне № 281, отъ 18 Декември, сжщата година е одобрилъ сключения отъ кмета Коста Ранковъ, въ гр. Парижъ, съ финансовата група, прѣдставлявана отъ Луи Шапель — договоръ за четири милионний заемъ и даже обявява тоя договоръ за окончателенъ, което споредъ мотивитѣ на сжщото рѣшение значи, че въпросния договоръ билъ задължителенъ за общината, безъ да бѣде прѣгледанъ и одобряванъ отъ по-горня власть, понеже съ рѣшенне № 31/900 г. сжщиятъ съвѣтъ „далъ право на кмета да сключи заема окончателно и подпише условията по него“, обаче върху това рѣшение и мотивитѣ му, трѣва да се каже че то сигурно не се отнася до прѣдметния контрактъ за четири милионния заемъ въ француски текстъ, съставенъ и подписанъ, както гласи, въ Парижъ на 20 Януарий 1901 г., новъ стилъ, т. е. на 7 Януарий сжщата година, старъ стилъ, когато кмета Ранковъ е билъ въ Варна, отъ гдѣто слѣдва, че никога контракта, въ силата на който Ж. Нузаре иска за неустойка 100,000 лева златни не е билъ прѣдметъ на обсъждане и одобрене отъ страна на Варненскии градско общинскии съвѣтъ, а въ такъвъ случай, рѣшението № 281/900 г. като безпрѣдмѣтно, нѣма никакво значение по въпроса.

4) Независимо отъ горнитѣ съображения, трѣва да се приеме по духътъ на закона за градскитѣ общини и специално ясния смисълъ на чл. 60 отъ сжщия законъ, че всѣкога когато една община сключва заемъ, условията или договоритѣ по тоя заемъ трѣва прѣдварително да бѣдѣтъ прѣдложени за разгледанне и одобрене отъ общинскии съвѣтъ и даже не е достатъчно одобренieto на съвѣта върху дадени условия, за да бѣдѣтъ тѣ задължителни за общината, а трѣва да се иска по надлѣжния редъ homologацията (потвърждение) на контракта съ княжески указъ, слѣдъ което едвамъ може да се каже, че такъвъ контрактъ е задължителенъ. Въ дадения случай обаче не сж изпълнени тия толкова сжществени условия по контракта за 4 милионния заемъ, отъ 20-й Януарий 1901 год. слѣдва, че и отъ тѣзи страна той се явява формално нередовенъ и непълненъ.

5) Безъ да се глѣда на горѣизложенитѣ съображения, които явно говорятъ противъ дѣйствителността на контракта, известни клаузи (условия) отъ сжщия — като

тия на чл. II, III, XX и особено XIX всички дават да се разбере, че никога, отъ какъ този контрактъ е подписанъ, той не е ималъ едно какво да е начало на изпълнение и че Луи Шапелъ и Ж. Нузаре, дѣйствително нѣкога сериозно сж искали да се ползватъ отъ правата си, защото този контрактъ не е утвърденъ отъ компетентнитѣ власти, както прѣдвижда чл. XX отъ контракта, а пъкъ отъ друга страна казанитѣ Шапелъ и Нузаре, понеже не сж изпълнили прѣдписанията на ал. 2 отъ чл. II т. е. до 31 Юлий 1901 г. не сж заявили изрично и формално волята си да ли поддържатъ контракта, то по ясната и категорична наредба на сжщия членъ, контракта е падналъ отъ само себе си и странитѣ сж освобождени отъ всѣкакво задължение по него.

6) Независимо отъ това, само чл. XIX, който е толкозъ ясенъ и категориченъ въ случая, е достатъченъ за да се види, че абсолютно е неоснователно исканието на Ж. Нузаре да му се плати неустойка 100,000 лева златни, понеже казанитѣ членъ гласи, както се каза по горѣ, че неустойката е задължителна само слѣдъ като заема се реализира. Заемътъ не е ималъ нито начало на реализиране, поради бездѣйствието на Ж. Нузаре или съдружника му Луи Шапелъ, да явятъ до 31 Юлий 1901 год. искатъ ли да поддържатъ контракта или не; а отъ всичко това се разбира, че и по самото съдържание на прѣдметния контрактъ, исканието на Ж. Нузаре е безусловно, неоснователно, даже и ако се допуснеше, че всички горѣизброени формални условия за сключването на такъвъ контрактъ бѣха спазени и точно изпълнени въ случая.

Свѣта, водимъ отъ горѣизложенитѣ съображения *рши:*

I. Да се счита че Варненската Градска Община не е сключвала по надлѣжния редъ съ Ж. Нузаре и Луи Шапелъ, отъ гр. Парижъ контрактъ за 4 милионенъ лева златни заемъ;

II. Че подписания за тая пѣль контрактъ отъ бившиятъ кметъ Коста Ранковъ, на 20 Януарий 1901 год. е недѣйствителенъ и незадължителенъ за Варненската градска община.

III. Заявлението на Ж. Нузаре (вх. № 14140/901 г.) за 100,000 лева златни неустойка като неоснователно, се оставя безпослѣдствие, а прѣмето на Варненский адвокатъ Г. Пасаревъ, отъ 3 Августъ 1901 год. по сжщия прѣдметъ, се оставя безъ разглѣждане, понеже не е подкрепено съ формално пълномощно.

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТѢ

Отдѣл. за косвен. данѣци

№ 7338

гр. София, 13 Май 1902 год.

До Господина Министра на Вжтринитѣ Работи

Господине Министре,

Споредъ чл. 4 буква б отъ закона за митницитѣ и чл. 8 отъ закона за населяване ненаселенитѣ земи въ Княжеството, се освобождаватъ безъ мито покщнината а домашния добитѣкъ на лицата, които се прѣселяватъ отъ чужбина на постоянно жителство въ Княжеството. Обаче, споредъ чл. 1 отъ послѣдния законъ, отъ това право се ползватъ само българи отъ чужди земи, които се занимаватъ съ земледѣлие и скотовѣдство, а не и прѣселенци отъ друга народностъ. А пъкъ, споредъ закона отъ 1891 год. за допълнение и измѣнение на чл. 8 отъ „закона за население на населенитѣ мѣста“, прѣселенцитѣ отъ Европейска Турция не се ползватъ отъ тия привилегии. За да могатъ да се ползватъ отъ това право, прѣселенцитѣ трѣбва споредъ чл. 4 буква б отъ закона за митницитѣ, да прѣдставятъ на митницитѣ свидѣтелства отъ окржжитѣ или околийскитѣ управления удостовѣряющитѣ, че тѣ дѣйствително сж се прѣселили на постоянно мѣстожителство въ нѣкоя община въ Княжеството.

Тѣзи свидѣтелства споредъ чл. 332 буква б отъ правилника за митницитѣ, трѣбва да бждатъ съставени по обр. № 40, прѣдвиденъ въ сжщия правилникъ (стр. 218). Обаче повѣренното ми Министерството има свѣдения, че нѣкои окржжни управители и околийски началници а така сжщо и Софийското градоначалство издавали такива свидѣтелства на всѣки чужденецъ, безъ разлика на народностъ и занятие, стига тѣ да сж подали заявления до нѣкое кметство, че се прѣселяватъ.

По поводъ на това имамъ честь да Ви моля, Господине Министре, да дадете потребнитѣ наставления на г. г. окржжитѣ управители, околийски началници и Столичното градоначалство да издаватъ за напрѣдъ такива свидѣтелства само на прѣселенци българи, на които занятото е земледѣлие и скотовѣдство, а не и на прѣселенци отъ други народности и съ друго занятие, нито пъкъ на прѣселенци отъ Европейска Турция. При това да се напомни на казанитѣ длѣжностни лица, че таква свидѣтелства трѣбва да издаватъ на основание удостовѣрения, издадени отъ нѣкое общинско управление, въ които изрично да е казано, че прѣселенецътъ е записанъ въ надлѣжнитѣ списѣци за членъ на общината, съгласно чл. 9 отъ законитѣ за градскитѣ и селскитѣ общини. (Подписали) Министръ: М. К. Сарафовъ, Главенъ Секретаръ: Хр. М. Бончевъ и Началникъ на Отдѣленнето: М. Н. Чакаловъ.

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТѢ

Отдѣл. за косвен. данѣци

№ 7889

гр. София, 30 Май 1902 год.

До Господина Варненский Окржженъ Управителъ

Господине Управителю,

Министерството има свѣдения, че нѣкои търговци при износъ на мѣстни стоки за Турция, слѣдъ като се снабдявали съ свидѣтелства отъ кметствата или отъ околийскитѣ началници, удостовѣряющитѣ, че стокитѣ сж мѣстни произведения, прѣдставлявали сжщитѣ свидѣтелства и на турския търговски агентъ въ Варна за завѣрка, за която той имъ вземалъ 10—15 лева такса.

Понеже въ чл. 7-й отъ измѣненията въ митнишкитѣ тарифи на Турция и България не се прѣдвижда да се завѣрватъ такива свидѣтелства отъ никакви търговски агенти; понеже и нашитѣ митници на това основание не изискватъ подобна завѣрка отъ българскитѣ търговски агенти за свидѣтелствата, издадени отъ турскитѣ власти за вносимитѣ въ България турски стоки и понеже и турското правителство е увѣдомило нашето, че и турскитѣ митници не изискватъ подобна завѣрка за свидѣтелствата, удостовѣряющитѣ мѣстното произхождение на вносимитѣ въ турция стоки отъ България, то Ви прѣдлагамъ да прѣдпишете на околийскитѣ началници и на Кметствата въ повѣрения Ви окржгъ, да прѣдупѣдмяватъ търговцитѣ, на които издаватъ свидѣтелства за мѣстопроизхождението на мѣстни стоки, прѣдзначени за износъ въ Турция, че нѣма нужда да завѣрватъ тия свидѣтелства и при Турския търговски агентъ въ Варна и да плащатъ за това каквато и да било такса. При това вмѣнете въ длѣжностъ на околийскитѣ началници и кметствата да внушаватъ на търговцитѣ, които изнасятъ мѣстни стоки за Турция, да съобщаватъ било Вамъ, било на Българския Дипломатически Агентъ въ Цариградъ за всѣка спѣнка и за всѣка незаконна такса, съ каквато Турскитѣ власти биха обложени стокитѣ отъ българско произхождение, та да се направятъ надлѣжнитѣ постѣпки прѣдъ Турското правителство за повръщането на неправилно взетитѣ такси и сборове. Министръ: (под.) М. К. Сарафовъ, Главенъ Секретаръ: (под.) Хр. М. Бончевъ Началникъ отдѣленнето: (под.) Чакаловъ.

ГОДИШНА РАВНОСМѢТКА

за приходитѣ и разходитѣ на Варненското Женско Благотворително Дружество „Майка“ отъ 1 януарий до 31 декемврий 1901 година.

П Р И Х О Д Ъ			Р А З Х О Д Ъ				
	лева ст.	лева ст.		лева ст.	лева ст.		
1	Отъ членски вноски	282	50	1	Разноски по домакинство и училището	310	80
2	„ шевове въ стопанското училище	927	95	2	Канцелярски	58	—
3	„ ученическа такса	1182	—	3	Отопление, освѣтление	62	10
4	„ волни пожертвования за зданието	590	—	4	Лотарийни	220	65
5	„ концертъ и балове	643	—	5	Концертъ и балове	185	85
6	„ лотарии	322	20	6	Заплати на двѣ учителки и слугиня	2015	—
7	„ градинско увеселение	395	30	7	Разноски по постройката на др. здание	1300	—
8	„ ажио	0	70	8	Разноски по градинско увеселение	57	85
Сума готова останало отъ 1900 год. за м. януарий 1902 год.					Налична сума въ касата за м. яну- арий 1902 година		
						167	70
			4377	95		4377	95

Варна, 31 Априль 1902 година.

Контролна комисия: { В. Червенова
С. Герчева
С. Кацова

ВѢДОМОСТЪ

За числото на искания добитѣкъ въ Варненската
Гр. Общ. скотобойна
за прѣзъ мѣсець Май 1902 год.

Овцѣ	Кози	Агнета	Ярета	Волове	Крави	Биволи	Гелета	Свини	Всичко	Забѣлки
2	1	15744	8401	93	1	9	1	24252		

гр. Варна, 1-й Юний 1902 год.

за Варненский Град. Ветеринаренъ Лѣкаръ: П. Бичевъ

На 18 того се явилъ въ Е. Джумайското околийско управление, Цвѣтанъ Крачуновъ отъ гр. Е. Джумая и прѣдставилъ една фалшива 50 ст. монета, която се отличавала отъ истинскитѣ по това, че била направена отъ медъ, покрита съ тънъкъ калаенъ листъ и отъ двѣтъ страни на числото „50“ както и върху долната задня частъ на шията на образа имало цѣпнатина.

IV Артакларски Държавенъ Бирникъ, като събиралъ данъцитѣ отъ жителитѣ на с. Глуфишево, Сливенска околия, мѣжду паритѣ събрани отъ Ив. Г. Нолневъ се указало и една фалшива 20 ст. никелова монета, която се различавала отъ истинскитѣ по това, че е съ смѣсъ отъ олово, цвѣтътъ ѝ по-тъменъ и буквитѣ по-груби.

На 15 того отъ пасбището на с. Ястѣкчиларъ, Добричка околия, се изгубили два бивола на покойния Никола Хр. Ючормански отъ сѣщото село. Отличителнитѣ имъ чарти сж: 1) биволь сакарестъ 7 год. на края на опашката има бѣло, на дѣсната кълка има бѣлѣгъ „Ю“ и дѣсни рогъ номериранъ, 2) биволь караманестъ

7 год., на дѣсната кълка има бѣлѣгъ „Ю“ и дѣсни рогъ номериранъ.

Въпроситѣ биволи отъ неизвѣстни крадци биле карани по направление отъ с. Ай-Орманъ за гр. Варна или Балчикъ. Крадеца се прѣдполага да е нѣкой си Димитръ Харитовъ отъ с. Чаушъ-къой, Балчишко.

На 9 того се изгубила отъ пасбището при „баба-бурунъ“, кравата приналяжаша на Панайотъ Георгиевъ отъ гр. Варна, съ слѣдующитѣ отличителни бѣлѣзи: на 5 год. косъмъ сивъ, рогата ѝ чивга, съ шестъ цици.

Съобщава се, че на жителя Стоянъ Тодоровъ отъ с. Гювъ-алжеж, Варненска околия му сж откраднати два вола отъ пасбището на сѣщото село, на 39 срѣщу 30 Май т. г., съ слѣдующитѣ бѣлѣзи: I-й на 9 год., косъмъ бѣло сивъ, на левия заденъ бутъ има бѣлегъ отъ ударено, рога чивга, дълги и бѣли; II-й сжщо на 9 год., косъмъ червено бѣлъ, рога пѣстри и къврѣчести — извити, на едното ухо има нишанъ порѣзано, прилича на плевенскитѣ волове.

Стопанина на тия откраднати волове, дава възнаграждение 20 лева на тогова който ги изнамѣри.

Дирягъ се слѣдующитѣ изгубени добитѣци отъ Добричка околия а именно:

1) На Георги Ивановъ отъ гр. Добричъ единъ конь съ бѣлѣзи: 10 год., косъмъ бѣлъ и некитѣ на дирнитѣ два крака бѣли.

2) На Маринъ Петровъ и Василь Кировъ отъ с. Орманджикъ, Балчикска околия три коня съ бѣлѣзи: 1) конь 6 год., косъмъ червенъ, на двата задни крака по малко бѣло и на гърба заздравена рана; 2) конь жребецъ 5 год., косъмъ сивъ и на лѣвия прѣденъ кракъ копитото топукъ; и 3) конь 6 год., косъмъ сивъ.

ПРИТУРКА

НА

Варненский Общинский Вѣстникъ

АРХЕОЛОГИЧЕСКО ДРУЖЕСТВО ВЪ ВАРНА

Въ гр. Варна гдѣто изобилствуватъ много памѣтници на минжлото, тъй като града е старъ и исторически, се чувствувахе отдавна нуждата отъ една корпорация, която да се грижи за запазването на тѣзи старини, които се разпояваха по всички страни, за да изчезнатъ послѣ за винаги. Най-послѣ благодарение на инициативата на Н. В. Прѣосвѣщенство Варненски-Преславски Митрополитъ и нѣкои гимназически учители въ града ни, отъ днесъ, града Варна се слобива съ едно археологическо дружество, цѣльта на което е да съдѣйствува, както на държавата така и на общината, за съхранение и изучаване старинитѣ на минжлото. Устава на това дружество е утвърденъ отъ М. то на Народното Просвѣщение съ прѣдписане № 569 отъ 21 Май т. г., който публикуваме по-долѣ:

УСТАВЪ

НА

ВАРНЕНСКОТО АРХЕОЛОГИЧЕСКО ДРУЖЕСТВО

Чл. 1. Археологическото Дружество въ гр. Варна има за цѣль да издирва, съхранява и изучава памѣтницитѣ на минжлото на Варненски окръгъ и съседнитѣ му страни, и да буди интересъ за тѣхъ въ населението.

Чл. 2. За постигане горнята цѣль дружеството си служи съ слѣдующитѣ сръдства:

а) прѣдприема разкопки и научни екскурзии за издирване старини;

б) грижи се за събиране и запазване археологическитѣ памѣтници;

Забѣлѣжка. Отъ събранитѣ прѣдмѣти се образува една мѣстна сбирка подъ контрола на държавната власть, която сбирка врѣменно ще се съхранява въ помѣщенята на Държавната Дѣвическа Гимназия, подъ надзора на директора на същата Гимназия.

в) Урежда сказки;

г) Влѣзва въ споразумѣние съ властитѣ за съдѣйствие;

д) Завързва сношения съ външни и вътрѣшни дружества и лица, отъ които може да очаква съдѣйствие или ползъни съобщения;

ж) Насърчава и награждава лица, които съ му помогнали за откриване нови памѣтници;

з) Дава гласностъ за своята дѣйностъ, чрезъ печатни публикации.

Чл. 3. Членовѣтѣ на Дружеството биватъ: почетни, редовни, спомагателни и дописни.

Чл. 4. За почетни членове се провъзгласяватъ отъ редовното годишно събрание, по прѣдложението на настоятелството, ония лица, които съ принесли нѣкоя особена заслуга на българската археология.

Чл. 5. Редовенъ членъ може да бжде всѣки, безъ разлика на полъ или народностъ, който съчувствува и съдѣйствува на цѣлитѣ на Дружеството. Редовнитѣ членове плащатъ годишно по 5 лева и се избиратъ, по прѣдложение отъ настоятелството, въ извънреднитѣ дружествени събрания.

Чл. 6. За спомагателенъ членъ се счита всѣкой, който плаща годишно по 3 лева.

Чл. 7. Дописни членове могатъ да бждатъ всички учители, свещеници или други лица въ окръга, които се интересуватъ отъ работитѣ на дружеството и бждатъ избрани за такива отъ настоятелството. Тѣ не плащатъ никакъвъ вносъ.

Чл. 8. Материалнитѣ сръдства на дружеството се състоятъ:

а) отъ вноски на редовнитѣ и спомагателни членове и пожертвования на благодарители.

б) отъ подарѣци, завѣщания, и сказки дадени въ полза на дружеството.

в) отъ субсидии и волни помощи отъ държавата, общинитѣ, разни лица и учреждения.

Чл. 9. Само редовнитѣ членове иматъ право на гласуване въ събранията, да избиратъ и бждатъ избрани на всички длѣжности.

Чл. 10. Дружеството се намира подъ почетното прѣдсѣдателство на Н. В. Прѣосвѣщенство Варненски Преславски Митрополитъ.

Чл. 11. Дружеството се ръководи отъ едно настоятелство отъ 7 члена, избрани за една година отъ редовното годишно събрание, състояще отъ: подпрѣдсѣдателъ, касиеръ, дѣловодителъ, завѣдующъ сбирката и трима съвѣтници.

За управлението на дружеството, настоятелството изработва особенъ правилникъ, утвърденъ отъ редовното годишно събрание.

Чл. 17. Събранията на дружеството съ редовни и извънредни.

Чл. 13. Редовното събрание се свиква всѣка година презъ първата половина на мѣсець Октомври и въ него се чете годишенъ отчетъ за дѣйността на дружеството: то провъзгласява почетнитѣ членове и избира ново настоятелство.

Въ извънреднитѣ събрания, които настоятелството свиква когато намѣри за добръ, се четатъ реферати и писма върху новооткрити памѣтници, приематъ се нови редовни, дописни или спомагателни членове и се взема рѣшение по разнитѣ въпроси внесени отъ настоятелството.

Забѣлѣжка. На събранията могатъ да присѣтствуватъ всички членове, въ рѣшающъ гласъ иматъ само редовнитѣ. Рѣшенията иматъ сила ако съ приети отъ болшинство на присѣтствующитѣ редовни членове.

Чл. 14. Измѣнения и допълнения на настоящий уставъ ставатъ само въ редовнитѣ събрания, по рѣшението на $\frac{2}{3}$ отъ редовнитѣ членове.

Чл. 15. Дружеството има свой печатъ, който се пази отъ подпрѣдсѣдателя.

Чл. 16. Въ случай че дружеството се разтури, всички му движимъ или недвижимъ имотъ прѣминава въ владѣние на Варненската община.

Прѣдсѣдателъ: Н. В. Прѣосвещенство Варненски-Преславски Митрополитъ Симеонъ.

Членове основатели: окръженъ управителъ П. Станчевъ, градски кметъ Р. Матѣевъ, директора на мъжката гимназия Д. Габровски, директора на дѣвическата гимназия Д. Столовъ, училищенъ инспекторъ Н. Дуковъ, държавенъ архитектъ Хр. Ковачески, градски инженеръ Цор. Данчовъ, градски архитектъ А. Несторовъ, учители: К. Шкорпилъ, А. Явашевъ, Андрѣевъ, Хр. Генчевъ, М. Арнаудовъ, Протосингелъ, икономъ Ив. Радевъ.

гр. Варна 30 Апрель 1902 год.